

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

An votum religionis impedit matrimonium. tit. 136

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

in symposio & cōuiuio fit, non est res grandis. adq; enim opus est me h̄c cum illis multūm rixari: spondeo, Paulus ad Rom. 10. dicit, Corde creditur. iustitiam, ore autem confessio fit ad salutem: si fidei necessaria confessio ad salutem, non te iuuabit illa palliatio: alioqui nullus confessorum fuisset marginizatus. Matt. 10. Qui me negauerit coram hominibus, &c. & Paulus arguit Petrum publicè, Ga. 3, quod non recte ambulasset &c. Non enim licet Nicodemus agere in causa fidei & sacramentis. Ergo non excedat hic regula Naaman principio &c. nec Naaman accedit aliquod sacramentum à gentibus, quando nullum habebant.

AN VOTVM RELI-
gionis impedit matrimo-
nium.

TITVLVS CXXXVI.

R IA occurunt notanda: Primò, quid sit votum. Secundò, quomodo scriptura docet vetum obligare hominem. Tertiò, quod instet periculum committentibus.

Primò, votum est promissio, qua se se homo obligat D E O, ad aliiquid præstandum diebus, vita vel ad aliquod tempus. Sic vovemus & promittimus Deo fidem Christi in baptismo, idq; & liberè: nemo enim nos cogit hoc promittere &c. Christus nullum ad fidem compellit, sed dicit: Qui crediderit & baptizatus fuerit, &c. Marc. vltimo. Sic aliqui vocati castitatem specialiter, interim certum est, quod quilibet alioqui tenetur esse castus, etiam in statu coniugali, item esse obediens magistratui extra monasterium, & esse pauperem spiritu, etiam in diuitiis. de h̄c specialis vltra hoc est promissio, quam pro folia

mica persona sua facit vovens, ut esse castum omnino, obedientem & pauperem.

Secundò, scriptura in multis locis cōcludit, quòd obliget sic votum Deo promissum Deu. 23. Ecc. 5. Dispergit Deo stulta & infidelis promissio, Multoq; melius est nō youere &c. Psal. 75. Vouete & reddite Dño &c. Ergo votum emissum obligat, quod non est stultum. At dices, Libertas me liberat, Gala. 5. Vocati sumus in libertatem. Respond. Ergo & à voto baptismi liberes, quo pompis Sathanæ abrenunciasti?

Tertio, Apostolus 1. Tim. 5. tractat causam hanc & dat exemplum de iuniori vidua quae vovit castitatem, & propter eā sustentationem Ecclesiæ postulat, quales cum postea volunt nubere vel nubunt, damnant se, quia primam fidem faciunt irritam. Religiosus ergo impinguatus eleemosynis nubens, primam fidem irritam facit, &c. & 2. Timot. vlt. dicit Apostolus: Bonum certamen certavi, cursum consummaui, fidē(i. votū) seruauī. Est igitur tale matrimonium, præsumptum propria contumacia, non approbatū, neq; scripturis, neq; à Catholica ecclesia. Sic est etiā illorū sacerdotiū, cultus, interpretatio scripturarū, omnia ex presumppta contumacia, contra ordinationē ecclesie, tametsi sectarij approbēt oīa illa schismatica, nō tamen Deus neq; ecclesia catholica: tolerat igitur Ecclesia tales, dum aliud nō potest, & cōmittit Deo, si cur tolerauit Iudeos, gentes, fornicarios, &c. &c. Credimus & scimus Christum venturum ad iudiciū, &c. Heb 6. Statutum est hominibus semel mori: post hoc autem iudicium. Non ideo falsa est Christi fides, quia major pars in mundo non credit, Rom. 3. Incredulitas illorum &c. Neque ideo vera sunt quia homines probant, vt vera sunt tamen coram Deo falsa &c. sicutiam sectarij solennizant & effterū matrimonium religiosorum, sacerdotium laicorum, suam interpretationem scripturæ, &c. &c. Dies Domini illuminabit

Yy 4. nabit

nabit omnia, 1. Cor. 4. Christus dicit, Qui Ecclesia
non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus, si
Paulus: Habentes damnationem, quia &c.

Matt. 18.
1. ad Tit. 5.

**DE VNCTIONE EXTREMA
TITVLVS CXXXVII.**

VRI A notanda sunt. Primò, quid sit uincio extrema: Secundò, ad quid induita. Tertiò, qui sint fructus illius. Prima uincio est chrisma à Christo præcepit, & traditum Apostolis, Marc. 6. & factis dotibus Ecclesiæ ad perungendos infirmos, Jacob. idq; ad consequendā sanitatem corporis & animæ. Edicitur extrema uincio, quia in confirmatione, baptismo & sacro ordine, precedunt quædā uinciones. Sed hæc ultima est, & hominibus in extremis porrigitur.

Secundò, uincionis huius institutæ ratio, est prima ipsa diuina voluntas, quæ instituit ungere hominem, sicut sua voluntate etiam baptismus est institutus atque præceptus. Exod 30, præcipitur Moysi facere uincionis oleum, quo vngat tabernaculum, mensam, arcam, uensilia. Et 29. Aaron vngitur in capite & lili eius, & cæt. Ergo vngendi modus non est traditum humana. Sic Samuel vngit Saulem, 1. Regum nono, quam uincionem maximè honorauit Dauid, adeò ut etiam noluerit occidere uincum regem, 1. Reg. 24. Et Dauid vngitur in regem, 1. Reg. 16. Ad quid profuit hæc oleatio? Ad quid prodest madesactio aquæ in baptismo? &c. Deus est qui præcepit, significatio spiritualis est: aqua enim mundationem per sanguinem Christi: oleum, misericordiam & gratiæ donum, significant. Vnguntur autem ad remissionem, ad confirmationem in pugna, ad officium exercendum in Ecclesia, ad sanitatem corporis & animæ &c. Ad quid opus fuit iecur piscis ad visum Tobiae? potuiss' ēne verbo Deus eū illuminasse, Tob. 5? Ad quid lutū in sanatio-

ne cacci
Tert
Primus
soto, au
do pec
nibus,
spicere
un. &
quæ pe
ni tol
tollit p
simon
propte
federat
Et q
mini c
ad tem
2. Reg
infir
At qu
tut inf
tius ad
fides d
accedi
popula
qur, ir
C
N